

عنوان مقاله:

طراحی انعطاف پذیر در خانه های مسکونی با رویکرد استفاده بهینه از فضای داخلی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی صنعت ساختمان با محوریت تکنولوژی های نوین در صنعت ساختمان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نیما صادق زاده - استاد راهنما

سودابه اخشمه هره دشت - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه سوره تهران

خلاصه مقاله:

انعطاف پذیری یکی از اساسی ترین شاخص های معماری سنتی ایران است که امروزه با توجه به نیاز های متعدد انسان، می تواند به عنوان راهکاری در ایجاد فضاهای مسکونی مطلوب مناسب، با توجه به سلامت جسم روح و تاثیر پذیری انسان از محیط سکونت، در نظر گرفته شود. در شرایط کنونی ایران با توجه به روند افزایش جمعیت مهاجرت به شهر ها، تامین مسکن به یکی از نیازها مباحث اصلی جامعه تبدیل شده اهمیت تولید واحدهای مسکونی انبوه بیش از پیش مطرح می باشد از طرفی به علت گرانی زمین مسکن، ساخت واحدهای مسکونی متراژ کوچک با توجه به تقاضا افزایش یافته است، واحد هایی که بدون توجه به اصول معماری داخلی بدون تحلیل دامنه وسیع نیازهای متفاوت افراد، طراحی اجرا می شوند در نتیجه بسیاری از افراد خانواده ها با وجود عدم تامین بسیاری از نیازها احتیاجات شان به زندگی در واحدهای مزبور رضایت می دهند. انعطاف پذیری دارای انواع تغییر پذیری، تطبیق پذیری تنوع پذیری در طول زمان است. با توجه به گونه های انعطاف پذیری می توان مسکن منعطفی طراحی کرد که با نیازهای گوناگون انسان در زمانهای متفاوت سازگار باشد. در این پژوهش طراحی مبتنی بر تغییر پذیری تطبیق پذیری، به عنوان رویکردی جهت استفاده بهینه از فضا پاسخگویی به نیازهای متعدد ساکنان مسکن های کوچک می تواند مورد استفاده قرار گیرد. آنچه حاصل می آید خانه کوچکی است که علاوه بر کاستن هزینه صرفه جویی در مصالح، فضاهای مطلوب، متناسب بهینه ای را در اختیار افراد قرار داده از اثرات نامطلوب کاهش مساحت می کاهد. اگرچه فضای معماری، فضایی کاملا مشخص است، اما به دلایل مختلف ممکن است نیاز به تغییر در الگوهای طراحی تغییر در ساختار عملکرد فضاهای خانه الزامی گردد. برای مثال در مواردی لازم است ابعاد اندازه فضاها کاهش یا افزایش یابد که با حفظ ارتباط با سایر فضاها، پاسخگوی نیازها باشد. زمانی که در یک سیستم، بدون آنکه در اصل آن یا عناصر اصلی دگرگونی حاصل گردد، امکان تغییر فضا، متناسب با نیازها وجود داشته باشد، انعطاف پذیری معنا می یابد. هدف این پژوهش چگونگی نحوه ایجاد فضاهای جدید بر اساس نیازهای متفاوت ساکنین در طول زمان با تغییرات ساده افزایش یا کاهش فضاها در ساختار کالبدی فضای داخلی است.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری، مسکن، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/843959>

